

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1S/160/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1019201020
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Barková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1019201020.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci žalobcu: HYDINA SLOVENSKO s.r.o., Lieskovská cesta 23/640, 962 21 Lieskovec, IČO: 45 300 950, zastúpený: KVASŇOVSKÝ & PARTNERS | ADVOKÁTI s.r.o., Dunajská 2317/32, 811 08 Bratislava, IČO: 51 003 848, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.: 101439284/2019 zo dňa 12.06.2019 a o opätovnom návrhu žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave opätovný návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou na Krajský súd v Bratislave dňa 19.07.2019, sa žalobca domáha preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 101439284/2019 zo dňa 12.06.2019 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), ktorým žalovaný, ako odvolací orgán potvrdil odvolaním napadnuté prvostupňové rozhodnutie Daňového úradu pre vybrané daňové subjekty č. 100503579/2019 zo dňa 22.02.2019, daňovú exekučnú výzvu (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým bolo žalobcovi oznámené, že na základe exekučného titulu, ktorým je vykonateľný výkaz daňových nedoplatkov Daňového úradu pre vybrané daňové subjekty č. 100391679/2019 zostavený správcom dane z evidencie daní daňového dlžníka ku dňu 06.02.2019 vo výške XX XXX,XX eura, začal v súlade s ustanovením § 90 ods. 1 Daňového poriadku daňové exekučné konanie vydaním rozhodnutia č. 100471603/2019 zo dňa 19.02.2019 na vymoženie daňového nedoplatku vo výške XX XXX,XX eura. Žalobca zároveň žiadal priznať správnej žalobe odkladný účinok v zmysle ustanovenia § 185 zák. č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) do doby právoplatného rozhodnutia súdu vo veci samej. Potrebu priznania odkladného účinku správnej žalobe žalobca odôvodnil hrozbou závažnej ujmy, značnej hospodárskej a finančnej škody, ktoré budú predstavovať vážne nenapraviteľný následok. Uviedol, že prípadným výkonom výkonu daňovej exekúcie sa stane absolútne platobne neschopným a nebude schopný plniť si svoje záväzky, a to nielen vo vzťahu k daňovému úradu, ale najmä vo vzťahu k svojim zamestnancom, príslušným sociálnym, zdravotným inštitúciám, ako aj vo vzťahu k obchodným partnerom. Zdôraznil, že má vysoké náklady spojené s plnením si povinnosti žalobcu ako zamestnávateľa vo vzťahu k osobám v pracovnoprávnom vzťahu, nakoľko zamestnáva cca 300 zamestnancov v regióne sídla prevádzky - Banskobystrický kraj. Tvrdené skutočnosti žalobca preukazoval súdu riadnou účtovnou závierkou ku dňu 30.12.2018 a účtovnými dokladmi - mesačným výkazom poistného a príspevkov, výpismi z podnikateľského účtu a prehľadom jeho podnikateľských účtov, z ktorých vyplýva, že má záporný prevádzkový kapitál, v dôsledku čoho je nútený získavať finančnú pomoc prostredníctvom cudzích zdrojov.

2. Krajský súd uznesením č.k. 1S/160/2019-97 zo dňa 09.09.2019 návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe zamietol.

3. Žalobca návrhom doručeným krajskému súdu dňa 23.10.2019 opätovne požiadal o priznanie odkladného účinku správnej žalobe podľa ustanovenia § 185 ods. 1 písm. a) zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) s poukazom na ustanovenia § 185 a § 187 ods. 3 SSP a uviedol, že hrozba závažnej ujmy, značnej hospodárskej finančnej škody s nenapraviteľnými následkami v prípade výkonu rozhodnutia spočíva v tom, že žalobca by sa stal absolútne a objektívne platobne neschopným a pre svojich dodávateľov a zamestnancov nedôveryhodným. Napadnuté rozhodnutia orgánov verejnej správy sú exekučnými titulmi na majetok žalobcu, pričom exekúciou by sa žalobca dostal do objektívnej neschopnosti plniť svoje záväzky, nielen vo vzťahu k daňovému úradu, ale hlavne vo vzťahu k zamestnancom, sociálnym a zdravotným inštitúciám a obchodným partnerom a prípadné vedenie daňového exekučného konania na vymoženie splnenia povinnosti bude mať pre žalobcu fatálne a likvidačné následky. Poukázal na to, že žalovaný je oprávnený realizovať exekučnú činnosť na podklade vykonateľného exekučného titulu, ktorého vykonateľnosť nastala napriek skutočnosti, že právny základ v podobe rozhodnutia, a to daňovej exekučnej výzvy, ktorá nie je právoplatná a súčasne ako závislého rozhodnutia od rozhodnutia o vyrubení rozdielu dane, ktoré rovnako nie je právoplatným a vykonateľným rozhodnutím, a teda pohľadávka de facto nie je ani zákonne splatná a objektívne absolútne nepreukázaná. Zdôraznil, že nútený výkon rozhodnutí spôsobí absolútny a nezvratný rozklad spoločnosti v dôsledku nedostatku prostriedkov. Žalobca uviedol, že v súčasnej dobe zamestnáva približne 300 zamestnancov, ktorí sú živiťmi rodín a uplatňujú si daňový bonus na 149 detí. Zároveň poukázal na to, že z rozhodnutia Krajského súdu v Trnave sp.zn. 14S/95/2018 vyplýva, že hrozba závažnej ujmy bezprostredne súvisí s výškou vymáhanej sumy, pričom takáto hrozba je jedným z dôvodov predpokladaných procesným predpisom pre priznanie odkladného účinku správnej žalobe. Ďalej uviedol, že rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6S/6/2018, sp. zn. 6S/7/2018, sp. zn. 2S/8/2018, sp. zn. 5S/7/2018, sp. zn. 6S/8/2018, sp. zn. 2S/7/2018, sp. zn. 5S/23/2018, sp. zn. 2S/23/2018 sa týkajú rozhodnutí žalovaného, ktorými bol žalobcovi určený rozdiel na dani z pridanej hodnoty za konkrétne zdaňovacie obdobie a v ktorých bol žalobám priznaný odkladný účinok. Žalobca zároveň poukázal na skutočnosť, že na jeho strane je daná objektívna nemožnosť dobrovoľného plnenia bez toho, aby ukončil svoju činnosť a uviedol, že priznaním odkladného účinku správnej žalobe nevzniká rozpor s verejným záujmom, ktorým je zabezpečenie včasného a riadneho výberu daní, nakoľko priznaním odkladného účinku správnej žalobe nezaniká žiadne právo, pohľadávka a ani právny nárok správcu dane, ktorý je predmetom rozhodnutia.

4. Žalobca k opätovnému návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe, predložil súdu doklady, a to fakultatívne rezervy na daňové záväzky v roku 2017 a 2018, opätovne účtovnú závierku zostavenú ku dňu 31.12.2018, rezervy na daňové záväzky za rok 2017 a za rok 2018, úhrady za dodatočné DPH, náklady na zamestnancov za mesiac august 2019, výpis bankového účtu - výšku zostatku finančných prostriedkov na jednotlivých bankových účtoch žalobcu k 01.08.2019, ako aj rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6S/6/2018, sp. zn. 6S/7/2018, sp. zn. 2S/8/2018, sp. zn. 5S/7/2018, sp. zn. 6S/8/2018, sp. zn. 2S/7/2018, sp. zn. 5S/23/2018, sp. zn. 2S/23/2018 a základné ukazovatele o nezamestnanosti v Slovenskej republike.

5. V rámci zachovania právnej istoty žalobca má za to, že v dôsledku už raz priznaného odkladného účinku správnej žalobe súdom v obdobných prípadoch a s poukazom na jeho legitímne očakávania, je jeho návrh na priznanie odkladného účinku správnej žalobe dôvodný. Súčasne poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžr/28/2010, v ktorom sa uvádza, že s princípom právnej istoty logicky korešponduje zásada rozhodovať v obdobných veciach rovnako.

6. Žalovaný sa k opätovnému návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe vyjadril vyjadrením doručeným súdu dňa 11.11.2019, v ktorom uviedol, že neodporúča priznať správnej žalobe odkladný účinok ani po podaní opätovného návrhu, nakoľko nevznikli také skutočnosti, ktoré by mali meniť jeho názor s tým, že žalobcovi sú zrejmé skutočnosti, ktoré nastanú po neplnení jeho povinností. Zároveň uviedol, že úhradou dlžnej sumy žalobca tak odstráni ním uvádzané negatívne dôsledky exekučného konania.

7. Podľa § 184 SSP, podanie správnej žaloby nemá odkladný účinok, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

8. Podľa § 185 písm. a) SSP, správny súd môže na návrh žalobcu a po vyjadrení žalovaného uznesením priznať správnej žalobe odkladný účinok, ak by okamžitým výkonom alebo inými právnymi následkami

napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy hrozila závažná ujma, značná hospodárska škoda či finančná škoda, závažná ujma na životnom prostredí, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verným záujmom.

9. Podľa § 188 SSP, ak správny súd návrhu žalobcu nevyhovie, uznesením ho zamietne.

10. Pri rozhodovaní o návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe, súd nepreskúmava v medziach žalobných bodov žalobou napadnuté výroky rozhodnutia, ale zisťuje len existenciu uvedených zákonných predpokladov pre priznanie odkladného účinku.

11. Priznať odkladný účinok správnej žalobe môže správny súd a to za podmienok stanovených zákonom. Procesným predpokladom rozhodnutia správneho súdu o priznaní odkladného účinku správnej žalobe je predovšetkým návrh žalobcu, ktorým tvrdí, že okamžitým výkonom napadnutého rozhodnutia alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy by mu hrozila závažná ujma, značná hospodárska škoda či finančná škoda, závažná ujma na životnom prostredí, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok. Priznanie odkladného účinku pre tento zákonný dôvod nemôže byť v rozpore s verejným záujmom.

12. Žalobca nie je povinný preukazovať, že tvrdená ujma bezprostredne nastala, vyžaduje sa však osvedčenie, že výkonom napadnutého rozhodnutia určitá závažná ujma hrozí.

13. Správny súd po oboznámení sa s tvrdeniami žalobcu v opätovnom návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe nezistil zákonný dôvod pre priznanie odkladného účinku správnej žalobe. Zo znenia ustanovenia § 185 SSP vyplýva, že jednou z nevyhnutných podmienok na priznanie odkladného účinku správnej žalobe je existencia hrozby, že v budúcnosti nastane niektorý z tam uvedených následkov. Táto podmienka v danom prípade splnená nebola. Samotný žalobca poukázal na to, že žalovaný je oprávnený realizovať exekučnú činnosť na podklade vykonateľného exekučného titulu. Z tvrdenia žalobcu teda vyplýva, že ujma, ktorej sa obáva žalobca, nastala už pred podaním opätovného návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe. Súd ďalej poznamenáva, že žalobca v návrhu neuviedol nové skutočnosti, ani nepredložil nové dôkazy osvedčujúce splnenie zákonných podmienok na priznanie odkladného účinku správnej žalobe, a preto ním tvrdené následky, nemožno vyhodnotiť ako závažnú ujmu, či značnú hospodársku alebo finančnú škodu, či nenapraviteľný následok.

14. K tvrdeniu žalobcu, že mal legitímne očakávania, že správny súd rozhodne v tejto veci rovnako ako Krajský súd v Trnave a Krajský súd v Prešove v obdobných prípadoch vo veciach týkajúcich sa rozhodnutí žalovaného, súd uvádza, že judikatúra Slovenskej republiky definuje legitímne očakávania ako kategóriu právnej istoty, ktorej účelom je garancia čitateľnosti správania sa orgánov verejnej moci a ochrana súkromných osôb pred nepredvídateľným mocenským zásahom do ich právnej situácie, na vyústenie ktorej do určitého výsledku sa spoliehali (nález Ústavného súdu SR, sp. zn. PL. ÚS 16/06). V tejto rovine doktrína legitímneho očakávania pripomína zásadu, že pri rozhodovaní v skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch má orgán verejnej moci postupovať tak, aby nevznikali neodôvodnené rozdiely a taktiež zásadu zákazu prekvapivých rozhodnutí orgánov verejnej moci. Súd konštatuje, že táto doktrína nie je absolútna a nie všetky očakávania účastníka sa považujú za legitímne. To znamená, že ak iný správny súd vo veci žalobcu priznal správnej žalobe odkladný účinok v obdobných prípadoch, ešte neznamená, že bola porušená zásada legitímneho očakávania, pretože správny súd rozhoduje v každej veci po vyhodnotení dôkazov podľa svojej úvahy.

15. Krajský súd v Bratislave po preskúmaní opätovného návrhu žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe dospel k záveru, že tento návrh nie je dôvodný, nakoľko neboli splnené podmienky stanovené v ustanovení § 185 písm. a) SSP, a preto rozhodol s poukazom na ustanovenie § 188 SSP tak, že tento návrh zamietol.

16. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP v spojení s § 147 ods. 2 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu kasačná sťažnosť nie je prípustná (§ 439 ods. 2 písm. e) SSP).